

இரு உண்மையற்ற பொருளாளரின் வீழ்ச்சி
AN UNFAITHFUL TREASURER'S FALL

ஆதார வசனங்கள் : மத்தேயு 26:14-25, 47-50; 27:3-10.

“எந்த மனுষனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு ஜோ!” – மத்தேயு 26:24.

யூதாஸ் பாலஸ்தீனாவின் தென்பகுதியிலிருந்து வந்தவர், மற்ற பதினேராரு சீஷர்களும் கலிலேயராக இருந்தனர். யூதாசின் மேலான வியாபார நோக்கமுடைய இயல்புகள், அப்போஸ்தலர்களது சிறு கூட்டத்திற்கு அவரை பொருளாளராக ஏற்படுத்தினார்கள் என யூகிக்கப்படுகிறது. இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் இராஜ்யத்தைக் குறித்து பிரகடனப்படுத்த அவர்களுடைய முழுநேரத்தையும் தரவேண்டியது அவசியமானது என்ற உண்மையை இயேசுவின் நண்பர்கள் கவனித்திருந்தனர். எனவே நாம் வாசிக்கிறபடி சிலர் தாமாகவே முன்வந்து சில பொருளாதார உதவியை அவர்களுக்கு செய்தது விசித்திரமானதல்ல.

இயேசுவும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் பணத்திற்காக கெஞ்சியிருப்பார்கள் என்றோ அல்லது பணம்சேகரிக்க உண்டியல் எடுத்திருப்பார்கள் என்றோ நாம் எண்ணக்கூடாது. அவ்வாறு செப்திருந்தால் அனைத்து பொன்னும், வெள்ளியும், பர்வதங்களில் ஆயிரமாயிரமாய்த் திரியும் எல்லா மிருகங்களும் என்னுடையவைகள் என்ற யேகோவா தேவனின் அறிவிப்பை குறைத்து மதிப்பிடுவதாக இருக்கும். மேலும் உதவிக்காக அவர் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறதாக இருக்கும். அதற்கு மாறாக, சிலர் தாமாக முன்வந்து ஆண்டவருக்கு உதவும்பொருட்டு தேவையானவைகளை அன்பளிப்பாகத் தந்தார்கள் என வேதம் கூறுகிறது. உதாரணமாக ஏரோதின் காரியக்காரனான சூசாவின் மனைவியாகிய யோவன்னாள் என்பவளையும், மற்றவர்களையும் கூறலாம்(லூக்கா 8:3). அவ்விதமான தன்னார்வ அன்பளிப்புக்கள் அந்த சிறு கூட்டத்திற்கான பொதுவான பொருளாளரை ஏற்படுத்துவதை முறையானதொன்றாக்கியது. மேலும் அவர் உயர்ந்த வணிக புத்திக்கூர்மையுடையவராக இருக்கவேண்டும்.

யூதாசை இயேசு பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவர் மோசமான மனிதராக இருந்தார் என நாம் நம்புவதற்கு எந்த ஒரு காரணமும் கண்டுபிடிக்கமுடியாது. நாள்டைவில் அதிக சாதகமான ஆதிக்கங்களின்கீழ் இருந்தும்கூட, தனக்குள்ளாக மோசமான குணத்தை வளர்த்திருப்பார் என நம்புவதற்கு நாம் ஒவ்வொரு காரணத்தையும் பெற்றிருக்கிறோம். அதாவது, இயேசு மற்றும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டத்தில் தொடர்ந்து இருந்தபோதிலும், மேலும் இராஜ்யத்தின் செய்தியானது தொடர்ந்து அவர் காதில் விழுந்தபோதிலும், அவர் தனக்குள்ளாக மோசமான குணத்தை வளர்த்தார். இதுவே அவருடைய விலகல்களுக்கு ஆரம்பமாக இருந்தது. மேலும் அவருடைய சோதனைகள் பேராசை, சுயநலம், பண ஆசை என்ற ரீதியில் வந்தது என வசனங்கள் தெரிவிக்கிறது.

“எல்லாத் தீமைக்கும் வோ”

ஐயோ, நேர்மையான எத்தனை மனிதர்கள் பண ஆசையினால் மயங்கி, நீதியின் பாதையிலிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள்! பரிசேயர்களுக்கு எதிராக இயேசு, அவர்கள் பண ஆசையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் என்று கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளை வைத்ததை நாம் நினைவுகூறுகிறோம். அதே போல இன்றுஅநேக கிறிஸ்தவர்களும் இதே பண ஆசையினால் சிரமப்படுவது உண்மை என நிருபிக்கப்படும்போது, அது வினோதமாக காணப்படுவதில்லை. பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது’ என்பது இன்றும் உண்மையாயிருக்கிறது (1தீமோத் 6:10). இந்தவொரு வஞ்சகத்தினால் அநேகர் தங்களை கவலைகளால் உருவக் குத்திக் கொள்கிறார்கள், இருந்தபோதிலும் எல்லா வேளைகளிலும் யூதாசைப் போல மிகவும் தீவிரமாக செய்வதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

தன்னுடைய போதகரை முப்பது வெள்ளிக்காக்கு காட்டிக்கொடுக்கும் அளவுக்கு யூதாஸ் பணத்தை நேசித்தார். அதாவது, ஒரு கூலி அடிப்படையில் அந்த முப்பது வெள்ளிக்காச 200 டாலர்கள் முதல் 300 டாலர்கள் வரை மதிப்புடையதாயிருந்தது. மற்றவர்கள் ஜகவரியவான்களாகும் பொருட்டு தங்களுடைய மனசாட்சியை விற்கும் அளவிற்கு பணத்தை நேசிக்கின்றனர். சிலர் வியாபாரத்தில் செழிப்படையும் பொருட்டு பணத்திற்காக தப்பறைகளுக்கு பரிந்துபேசி, சத்தியத்தை விற்கின்றனர். சிலர் பணத்திற்காக சபையை விற்றுவிடுகிறார்கள். சிலர், பணம் ஈட்டுவதற்கும் மனிதரது அங்கீகரிப்பைப் பெறவும் தாங்கள் விசுவாசிக்காதவைகளை பிரசங்கம் செய்ய மனதாயிருக்கின்றனர். சிலர் தங்கள் தேசத்தினுடைய நலன்களை எண்ணாமல், பணத்துக்காக தங்களுடைய தேசபக்தியை விற்கின்றனர்.

தந்திரமான பண் ஆசையின் தாக்கத்திற்கு எதிராக ஒவ்வொருவரும் தங்களை காத்துக்கொள்வது உண்மையாகவே மாபெரும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் பணத்திற்கும் பண் ஆசைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை தெளிவாக பகுத்துணரவேண்டும். ஏனெனில் அது ஆத்துமாவை பொறியிலும் கண்ணியிலும் அகப்பட வைப்பதுடன், பின்னாளில் அது அழிவை ஏற்படுத்தும். பணமானது கடும் உழைப்பு மற்றும் அதைக் குவித்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. அது செய்யக்கூடிய நன்மைக்காக அது மதிக்கப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனால் அதை நேசிப்பது, அதற்கு ஊழியம் செய்வது, அதை ஒரு விக்கிரமாக்குவது, மேலும் நம்முடைய இருதயங்களை தேவனிடத்திலிருந்து அந்தியப்படுத்த அனுமதிப்பது போன்றவற்றை நாம் செய்யக்கூடாது. யூதாசின் பயங்கரமான தோல்விக்கு இந்த பண் ஆசையே முதன்மையான காரணம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

“தீர்க்கதறிசன நிறைவேறுதல்”

பணப்பையை வைத்திருக்கும் யூதாஸ் ஒரு திருடன் என்பதை சீஷர்கள் ஆரம்பத்தில் அல்ல, பின்னாளில் அறிந்துகொண்டார்கள் எனத் தோன்றுகிறது(யோவான் 12: 6). சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சீஷர்களின் சிறிய குழுவுக்கு ஆதரவளிக்க பங்களித்த பணத்தை ஒதுக்கும்போதுகூட, யூதாஸ் சில நம்பத்தகுந்த சாக்குப்போக்கை கொண்டிருக்கக் கூடும். ஏனெனில் பாவும் எப்போதும் வஞ்சனையுள்ளது. “நமது குருவுக்கும் நமக்கும் பணத்தேவை அதிகரிக்கும் ஒரு காலம் வரும் என்று எண்ணி, ஒரு தொலையை நான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். அவ்வேளையில் எனது வருங்கால தொலைநோக்கு ஏற்பாட்டின் பார்வையை மதிப்பிரக்கன்” என்று சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவர் கூறியிருப்பார். இந்த விஷயத்தைக் குறித்து ஆழ்ந்து சிந்தித்துகினால் பணத்தின் மீதான அவரது ஆசையை அதிகரித்து, அவரது சுறுசுறுப்பான வணிக மனதானது இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கும் சதித்திட்டத்தை தீட்ட வழிவகுத்தது.

இயேசுவானவர் கண்டனம் செய்யப்பட்டதை யூதாஸ் உணர்ந்ததும், தன் செயலுக்காம் மனம் வருந்தியதோடு, தன்னுப்பந்தத்தை செய்யாமல் இருக்க விரும்பி, பிரதான ஆசாரியரிடம் பணத்தை திரும்பக் கொடுப்பதற்காக சென்றார் என்று பதிவுகள் உள்ளன. அவர்கள் அவரைப் பார்த்து நகைத்து, அவர் குற்றமற்ற இரத்தத்திற்கு துரோகம் செய்திருந்தால் அது அவர்களுடைய கவலையல்ல, அது உன்னுடைய சொந்தக் கவலை என்று கூறியிட்டனர். ஏனெனில் திரும்பப்பெற்ற இந்தப் பணம், “இரத்தப் பணம்” ஆகும் என்பதால் அதை ஆலயக் கருவுலத்தில் மீண்டும் வைக்கமுடியாது என்றனர். அதற்கு பதிலாக அவர்கள் ஒரு குயவனுடைய நிலத்தை மலிவான விலைக்கு வாங்கி, அந்தியர்களைப் புதைக்கும் இடமாக்கினார்கள். இவ்வாறாக அவர்கள் தாங்கள் மறந்துவிட்ட தீர்க்கதறிசனத்தை நிறைவேற்றினர். “இஸ்ரயேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகிய முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்கள் எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எரேமியா தீர்க்கதறிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேறிற்று” – மத்தேயு 27:9-10.

இயேசுவானவர் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதை யூதாஸ் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார் என்று இவ்வசனப்பகுதி குறிப்பிடுகிறது. இயேசு ஒரு தீவிரமான சோதனைக்குள் கொண்டுசெல்லப்பட்டு, பின்பு தாமே மேசியா என உறுதி செய்வதோடுகூட, தம் முடைய எதிரிகள்மீது வெற்றிகொள்வார் என அவர் உறுதியாக யூகித்திருந்தார். இவ்வாறு யூதாஸ் தான் பங்குபெற இருக்கிற இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க துரிதப்படுத்துவதாக ஒருவேளை சிந்தித்திருக்கக் கூடும். “நல்லது, வெறும் முப்பது வெள்ளிக்காச நமக்கு முன்பாக இருக்கிறது, காரியங்களை கீகிரமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததற்காகநீங்கள் எனக்கு நன்றி சொல்லவீர்கள்” என்று இறுதியில் அவருடைய மனவருத்தத்தை இப்படியாக தெரியப்படுத்தியிருப்பார். அவ்வகையில் தன்னை ஒரு கதாநாயகனாக காண்பித்தும், தன்னுடைய வியாபார அறிவை வெளிப்படுத்தியும், இராஜ்யத்தில் உன்னதமான, பொருத்தமான பொருளாளராக தன்னை காண்பித்திருப்பார். ஆனால் இவைகளோடுசேர்த்து கூடுதலாக, மரியாளின் அந்த பரிமாத்தைலத்தை குரு மதிக்கும் விதமாக, அவளது நடத்தையை அங்கீரித்ததைக் குறித்தும் யூதாஸ் கண்டிப்பாக சிறிது கோபமடைந்திருப்பார். அந்த வெறுப்பின் துண்டுதலினால், அவர் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்க, ஆசாரியர்களையும் சதுரேயர்களையும் சந்தித்து பேச நாடுனார்.

மறக்கப்படுதல் – உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கை இல்லை

நாம் இங்கு யூதாசின் செயலுக்குரிய காரணவிவரத்தை பரிந்துரைக்கிறதில்லை. தேவனுக்கும் அவர் நிமித்தமாகவும் செய்யப்பட்ட துரோகத்திற்கு எந்தவித மன்னிப்பும் தரப்படமுடியாது. மீறுதல் செய்கிற ஒவ்வொருவரும் முதலாவது தன்னுடைய மனதில் தவறான போக்கிற்கு சம்மதம் தெரிவிப்பார் என்ற உண்மையை இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறோம். வேறுவகையில் சொல்லவேண்டுமெனில், பாவத்தின் ஒவ்வொரு அடி எடுக்கும் முன்பாக சிந்தையும் மனசாட்சியும் நல்வழியிலிருந்து திருப்பப்பட்டுவிடும். இதன் காரணமாகவே, “ஆகிலும் மனுஷுகுமாரன் யாரால் காட்டிக்கொடுக்கப்-படுகிறாரோ அவனுக்கு ஜேயா! அவன் பிறவாதிருந்தால் நலமாயிருக்கும்” என்ற இயேசுவின் இந்த வார்த்தைகளானது முழுவதும் நியாயமானதாக இருக்கிறது –மத்தேயு 26:24.

தன்னுடைய நண்பரை, தன்னுடைய போதகரை, தேவனுடைய குமாரராக தான் ஏற்றுக்கொண்டவரை, மேலும் அவர் மூலமாக மேசியாவின் இராஜ்யத்தை எதிர்பார்த்திருந்த அவரை காட்டிக்கொடுத்து துரோகம் செய்வது, அத்தகைய விருப்பம் மிகவும் மோசமான வகையிலான துரோகமாகும். மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலரோடுகூட யூதாகம் இயேகவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கவும், அவருடைய பாடுகளிலும் சோதனைகளிலும் பங்காளியாக இருக்கவும், சத்தியத்திற்கு உண்மையுள்ளவராக இருந்து மனிதரால் தவறாக புரிந்துகொள்ளப்படவும், உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் பரலோக இராஜ்யத்தில் தமிழுடைய குருவோடு பங்குபெறும் பொருட்டு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். மற்றவர்களோடு சேர்ந்து யூதாகம் இயேகவின் நாமத்தில் இயங்கும் தேவவல்லமையின் மூலம் இராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, பிசாககளைத் தூரத்தி, வியாதியஸ்தரை சொஸ்தப்படுத்தியிருந்தார். அவர் இரட்சகரோடுகூட தொடர்ந்து இருந்ததுடன், அவருடைய பரிசுத்தமான வாழ்க்கையைக் குறித்தும் தேவனுக்கு முன்பாக அவர் உண்மையாக இருந்ததையும் அறிந்திருந்தார். எனவே, இந்த எல்லாக் காரியங்களும் அவருக்கான பொறுப்புணர்வையும் அவருடைய குற்றஞர்வையும் உருவாக்கியிருந்தது.

யூதாஸ் தற்கொலை செய்துகொண்ட உண்மையானது, இயேகவின் வார்த்தைகளின் நிறைவேற்றத்தைக் காட்டுகிறது. அதாவது, தான் பிறவாமலிருந்தால் நல்லது என்று யூதாஸ் எண்ணினான். தற்கொலைசெய்துகொள்கிறால் வொருவருக்கும் இந்த உண்மையே பொருந்தும். ஆனபோதிலும் அறியாமையினால் தற்கொலை செய்கிறவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஏனெணில் கிறிஸ்து எல்லோருக்குமாக மரித்ததால், மற்றவர்களோடுகூட அவர்களும், கண்டிப்பாக ஆசீர்வாதத்தை அடைவதுடன், நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பை அதன் பலனாக பெறுவார்கள்.

ஆனால் யூதாசின் விஷயத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட சிலாக்கியங்களையும், வாய்ப்புக்களையும், அறிவையும் ஏற்கனவே அனுபவித்திருந்தார், மேலும் அந்த வெளிச்சத்திற்கும் அறிவிற்கும் எதிராக பாவம் செய்துபடியால், இவையனைத்தும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அவர் தன்னுடைய சொந்த இடத்திற்கும், தன்னுடைய பொருத்தமான இடத்திற்கும் சென்றுவிட்டார் என்ற இக்கூற்றானது யூதாசோ அல்லது வேறு எவரும் பாவத்தின் தண்டனையாக நித்திய வேதனை அடைவர் என்பதை அர்த்தப்படுத்தாது. மாறாக, அவர் உயிர்த்தெழுதலுக்கான வாய்ப்பு இல்லாமல், நம்பிக்கையற்ற மறதி நிலைக்கு, மறக்கப்பட்ட தன் சொந்த ஸ்தலத்துக்குச் சென்றுவிட்டார். அவர் ஒரு இயல்பான முரட்டு மிருகத்தைப் போன்று மரித்துவிட்டார். அவ்விதமான சிலாக்கியங்களை அனுபவித்த அவ்விதமான குணமுடையவர்க்கு ஏதாவது எதிர்கால வாய்ப்பு என் இருக்கவேண்டும் என்று வாதத்தைக் காட்ட முடியவில்லை.

இரு பதிவுகளின் இசைவு

யூதாசின் முடிவைப்பற்றி, அவர் தன்னைத்தானே தூக்கிலிட்டுக்கொண்டார் என ஒரு வசனம் கூறுகிறது(மத்த27:5). மற்றொரு வசனம் அறிவிப்பது என்னவெனில்; “அநீதத்தின் கூலியினால் அவன் ஒரு நிலத்தைச் சம்பாதித்து, தலைக்கூராக விழுந்தான். அவன் வயிறுவெடித்து, குடல்களெல்லாம் சரிந்துபோயிற்று” – அப் 1:18என்று கூறுகிறது. இந்த இரண்டு வசனப்பகுதிகளையும் இசைவாக்குவது மிகவும் எளிதானது. இரண்டுமே உண்மைதான். தன்னைத்தானே தூக்கிலிட்டுக் கொள்வதற்காக, அங்கே தன்னுடைய நோக்கத்தை குலபமாக நிறைவேற்றி முடிக்கும்படியாக, சரிந்து தொங்கும்படியாக ஒரு மரத்தின் கிளையைத் தேர்வு செய்திருக்கலாம். ஒருவேளை அழுத்தத்தின் காரணமாக கயிறு அறிந்திருந்தால், அவர் தலைக்கூராக விழும்படி நேர்ந்திருக்கும் என நம்மால் உணரமுடிகிறது.

இருந்தபோதிலும், அவருடைய மரணம் சிறிதளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், அவருடைய ஆத்துமா எப்படி மரித்தது என்பதே. அதில் அவர் தேவனிடத்திலும் கிறிஸ்துவினிடத்திலுமான உறவை இழந்ததுடன், எதிர்கால ஜீவனுக்குரிய நம்பிக்கையையும் இழந்தார். என்றாலும் குருவானவர் கடைசிவரை அவரிடத்தில் தயான குணமுடியவராகவே இருந்து, அவர் மனந்திரும்பவும், தன் படிகளைத் திரும்பவும் அடையவும், கடைசி செயலுக்குச் செல்லும்வரை அவருடக்கு ஓவ்வொரு வாய்ப்பையும் அளித்தார்.

உண்மை என்னவெனில், பன்னிரெண்டு பேரில் ஒருவர் இயேகவைக் காட்டிக்கொடுப்பார் என்று தேவன் ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தார். இரத்த பணத்தை வைத்து ஒரு நிலத்தை வாங்குவார் என்று ஏற்கனவே தீர்க்கதறிசனத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது. யூதாசினுடைய சொந்த வீழ்ச்சியில் அவருடைய பொறுப்பை மாற்றியமைக்க முடியாது என்றும் தேவன் அறிந்திருந்தார். தேவனுடைய முன்னறிவு யூதாசை காயப்படுத்தியிருக்கவில்லை. மாறாக அவருடைய சொந்த தவறான பாதையே ஆகும். இவ்வாறே எல்லாருடனும் இருக்கிறது. ஆதிமுதல் தேவனுடைய முன்னறிவுண்டு எது

கடந்துபோக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், நமக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது. ஏனெனில் நம்முடைய சொந்த விருப்பத்தின்பேரில் பேராசைக்கும், பாவத்திற்கும் அடிபணிந்து; நாம் என்ன செய்வோம் என்பதை மட்டுமே தேவன் அறிந்திருக்கிறார்.

யார் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறவர் என இயேசுவானவர் முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தார் என்ற சாட்சியானது, யூதாசை தேர்ந்தெடுக்கும் சமயத்திலேயே அறிந்திருந்தார் என்பதை நிரூபிக்காது. அவருடைய சீஷர்களில் ஒருவர் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பார் என்று வேதம் அறிவிப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். பாவம் மற்றும் பேராசையை நோக்கி யூதாஸ் விலக ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த ஒரு துரோகச்செயலைச் செய்பவர் இவறாகத்தான் இருக்கமுடியும் என இயேசு அறிந்துகொண்டார். என்றாலும், இயேசுவின் நடத்தையானது யூதாசை தவறுசெய்ய வழிநடத்தினது என்று ஒரு வார்த்தையும் அர்த்தப்படுத்துவதில்லை, மாறாக அவரை முன்னென்சரித்தது என்று பார்க்கிறோம்.
